یادداشت

کرونای سیاسی یا بهداشتی

ابراهیم رحیم‌پور
معاون سابق وزیر خارجه در حوزه آسیا

● دنیا در قرن جدید جنگ اول خود را با یک ویروس و این‌بار نه از آلمان، بلکه از چین شروع کرد و سریع‌تر از جنگ جهانی دوم و بعد از سه ماه، جهانی شده و به برلین هم رسید.

قضاوت کامل در این فاجعه جهانی نیاز به زمان بیشتری دارد، ولی می‌توان بدیهیات را برشمرد.

۱-شهر ووهان چین یکی از مراکز مهم دانشگاهی و اسلحه‌سازی و آزمایشگاه‌های نظامی چین از حدود صد سال قبل است. طبعا مدرن‌کردن سلاح‌ها و اهدافی مانند دستیابی به سلاح هسته‌ای از برنامه قدرت‌ها و برای عقب‌نماندن از رقباست.

۲-بدون توجه به سیاست، شهر ووهان، مکان شروع پخش این ویروس؛ چه از بازار آبزیان و چه با بی‌دقتی از آزمایشگاه‌ها بوده است.

۳-تعطیلات ژانویه اروپا و سال نوی چین به فاصله یک ماه و به مدت پنج هفته فرصتی برای گذراندن ایام در دیگر کشورها فراهم آورد.

۴-مقصد بیشتر اروپایی‌ها، آسیا و مقصد چینی‌ها بیشتر اروپا، به‌خصوص فرانسه و ایتالیا بود.

حال با توجه به ملاحظات فوق نگاهی به داستان کرونا بین ایران و چین می‌اندازیم:

چین شریک اول تجاری ما در ۱۰ سال گذشته، هم در تحریم‌ها و هم بعد از برجام بوده است. در سیاست خارجی کشورمان رقابتی آشکار و پنهان بین طرفداران رابطه بیشتر با روسیه و چین و عادی‌سازی رابطه با غرب دیده می‌شود. درحالی‌که جمع بین این دو طرفداران زیادی نداشته است.

در این فضا و با این حقایق، کرونا با لاپوشانی اولیه چین که ممکن است ناشی از علم پایین و متمرکز آن کشور باشد، بیماری‌ای عادی و غیرفراگیر به دنیا معرفی شد. طبعا با توجه به خصومت‌های ترامپ با ایران و چین، برای مسئولان کشورمان، دلایل چین مطلوب‌تر جلوه کرده و برنامه‌های اولیه، به‌خصوص در برگزاری انتخابات دوم اسفند به روال سابق دنبال شد.

اتفاقات بعدی در گسترش و نگرانی‌های دنیا از خطرات ویروس موجب تردید در اطلاعات چینی‌ها و اعتماد مقامات کشورمان و شروع بحث‌های سیاسی در این ارتباط شد. اوج این بحث، نظرات وزارت بهداشت و سخنگوی خارجه و پاسخ‌های غیرمعمول سفیر چین در تهران بود. پراکندگی نظرات مقامات رسمی و غیررسمی کشورمان موجب سلب اعتماد عمومی و بی‌نظمی در کنترل فراگیر این بیماری شد.

بعد از جنگ تحمیلی هشت‌ساله، بحرانی به این وسعت و با این تفاوت که وفاق ملی و ایثار و شهادت موجب غلبه ملت به مشکلات و دشمن شد، مشاهده نشده». اینک کشور و ملت و نظام نیازمند انسجام و یکدلی برای عبور از این بحران است؛ بحرانی که دشمن خارجی نقش چندانی در آن نداشته و ساختار کشور و اراده ملی در آزمون بزرگی قرار گرفته. البته نقش خارجی در تحریم اقتصادی کشورمان قبل از ورود به بحث کرونا مشکلات عدیده معیشتی برای مردم ایجاد و کار ما را سخت‌تر از دیگر ملل و کشورها کرده است. در این شرایط غلبه بر این ویروس و عبور از وضع سخت اقتصادی و معیشتی جامعه، کار برنامه‌ریزان و مدیریت کشور را دشوارتر می‌کند.چین و روسیه و غرب و دیگر کشورها به دنبال نجات مردم خود و در مرحله بعد شاید دیگر ملل هستند.

روزنه

واشنگتن‌پست:

تحریم‌ها مانع کنترل کرونا

● **ایلنا:** واشنگتن‌پست در گزارشی به سیاست ترامپ در شرایط کرونا پرداخت و نوشت: اکنون تمام متحدان ترامپ و جناح‌های داخلی، منتقد تحریم‌ها در شرایط فعلی هستند و خواهان کاهش تحریم‌ها شده‌اند. به گزارش ایلنا به نقل از واشنگتن‌پست، شیوع بیماری کرونا بر سیاست خارجی «فشار حداکثری» ترامپ از جمله سیاست تشدید تحریم‌های ایران، تأثیر داشت. ترامپ با افزایش فشارهای جامعه بین‌المللی برای کاهش تحریم‌های ایران مواجه است. این در حالی است که تحریم‌های دولت ترامپ موجب تضعیف قابلیت‌های بهداشت عمومی ایران در برهه کنونی که این بخش برای مقابله به کرونا نیاز شدید به تجهیزات دارد، شده و توان ایران برای مقابله با این بیماری را محدود کرده است. اکنون تمام متحدان ترامپ و جناح‌های داخلی، منتقد تحریم‌ها در شرایط فعلی هستند و خواهان کاهش تحریم‌ها شده‌اند.

سفیری که هنوز یک سال از مدت سفارتش در ایران نمی‌گذرد

چانگ هوا و سفارت در دوران کرونا

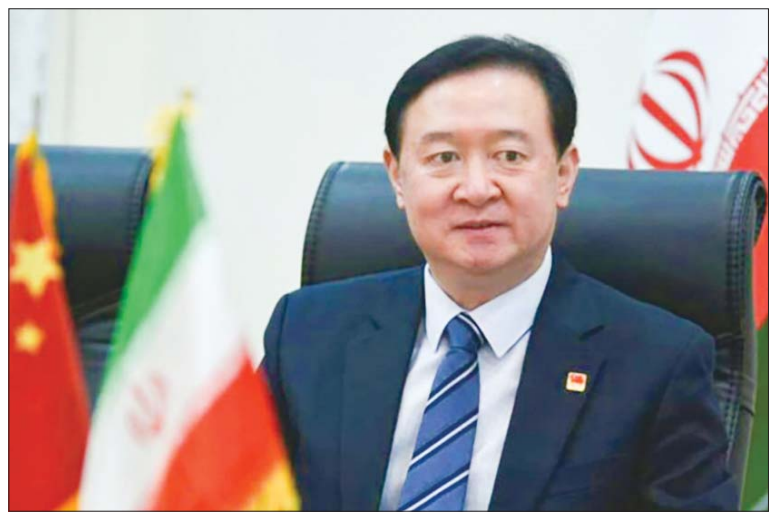

شرق: او شاید حالا معروف‌ترین مقام چینی در ایران باشد. شاید بسیاری نامش را هم ندانند اما «سفیر چین در ایران» در تیتر و روتیتر خبرهای بسیاری در دوران مواجهه ایران و دنیا با کووید ۱۹ حاضر بوده است؛ اما چانگ هوا به‌تازگی پس از اظهارنظر سخنگوی وزارت بهداشت ایران، یکی از چهره‌های ماجرایی جنجالی بین دو کشور شد. درباره این ماجرا احتمالا روزهای گذشته خوانده‌اید. کیانوش جهانپور، از چهره‌های اصلی کارزار ایران در مقابل کرونا، در نشستی خبری و در پاسخ به پرسش خبرنگار رسانه‌ای ترکیه‌ای، آمارهای چین درباره ابتلا و مرگ‌ومیر بر اثر کووید ۱۹ را یک «شوخی تلخ» خواند و گفت این آمارها مقامات کشورهای مختلف را در این زمینه گمراه کرده است. سفیر چین به‌عنوان نماینده کشوری که از سوی مقامات و رسانه‌های کشورهای مختلف و به‌طور خاص آمریکا، دراین‌باره به پنهان‌کاری و ضعف مدیریت متهم شده است، بلافاصله واکنش نشان داد و جهانپور را به پیگیری نشست‌های خبری دولتش دراین‌باره برای کسب اطلاعات واقعی فراخواند. این بحث توییتری بین هوا و جهانپور ادامه یافت؛ اما کمی بعد از پایان آن، سخنگوی وزارت خارجه وارد شد و بر همکاری و همراهی ایران و چین و کمک‌های این کشور تاکید کرد تا هوا در پاسخ به او «شایعات» را در این روابط بی‌اثر بخواند. شخص سخنگوی وزارت بهداشت نیز یک روز بعد با عقب‌نشستن از موضع پیشین خود از اقدامات چینی‌ها تمجید کرد تا «بیگانگان ذوق‌زده» نشوند. هوا این با نقل این توییت نوشت: «دوستان باید به یکدیگر کمک کنند. ما با هم می‌جنگیم». با این توییت او به نظر می‌رسید ماجرا تمام شده است. چانگ هوا البته در خبرگزاری ایرنا یادداشتی هم نوشت و بدون اشاره به نام جهانپور، با گزارش عملکرد دولتش در زمینه کرونا، به اخبار و ادعاها در این زمینه، به‌طور خاص از سوی مقامات ایالات متحده، واکنش نشان داد؛ اما ورود بعضی نمایندگان مجلس و رسانه‌ها علاوه بر وزارت خارجه به ماجرا نشان می‌دهد پیامدهای دعوای توییتری این دو مقام ادامه دارد. بعد از کسانی که در ایران خواستار برکناری جهانپور شده بودند، اکنون برخی مانند علی مطهری، خواستار احضار سفیر و عذرخواهی او به‌دلیل «گستاخی» این دیپلمات شده‌اند.

اما چانگ هوا کیست؟ طبق اطلاعات وب‌سایت سفارتخانه، سفیر فعلی چین در ایران که از سال گذشته به این سمت منصوب شده، در ماه مارس سال ۱۹۶۶، در سال ۱۹۸۷ او وارد وزارت خارجه چین و در بخش آسیای غربی و آفریقای شمالی، مشغول به کار شد. او یک سال بعد کارمند سفارت چین در اردن شد و باز یک سال بعد به سفارت چین در لبنان رفت. در سال‌های بعد به‌جز دوره‌هایی که برای کار در وزارت خارجه به چین برگشت، او در سفارت کشورش در عراق، سوریه و امارات متحده عربی فعالیت داشت. در سال ۲۰۱۲، چانگ هوا، سفیر چین در یمن و دو سال بعد سفارت چین در امارات را بر عهده گرفت. بعد از یک دوره سه‌ساله مدیر کلی در وزارت خارجه که از ۲۰۱۶ شروع شد، او در سال ۲۰۱۹ میلادی، اواخر خرداد ۹۷ به ایران آمد تا جایگزین پانگ سن شود که از تیرماه ۹۳ این سمت را در اختیار داشت.

چانگ هوا از اکتبر ۲۰۱۹، پاییز گذشته، صفحه توییتر خود را فعال کرد. از گزارش اخبار مربوط به روابط دو کشور تا تصاویر دیدارها و گردش‌های آقای سفیر در تهران در این حساب، گاهی به فارسی و گاهی به انگلیسی منتشر می‌شد. از آغاز داستان کرونا در ایران، برنامه اصلی کار او مثل بسیاری دیگر روی کووید ۱۹ متمرکز شد. او اخبار مربوط به تماس‌ها و کمک‌های دو کشور را از طریق توییتر و نیز در نشست‌های خبری‌اش منتشر می‌کرد و گاهی به تعاملات توییتری با مقامات ایران دراین‌باره نیز می‌پرداخت. تعاملاتی که اغلب به تشکر از کمک‌ها و نیز تشویق ایران به مقاومت و مبارزه با این بیماری مربوط بود. اتهاماتی که از سوی مقامات و رسانه‌های کشورها به چین زده می‌شد نیز در صفحه او تکذیب می‌شدند. همان زمان هم انتشار تصویر ملاقاتش با مدیرعامل ماهان موجب بحث‌هایی شد؛ برای اینکه ماهان با وجود مصوبه دولت، پروازهایش به این کشور را متوقف نکرده است.

پایان ماجرای جهانپور تا اینجای کار آخرین توییتی شده که آقای سفیر می‌فرستد و پس از آن به ری‌توییت بسنده کرد. از ری‌توییت اخبار مربوط به کشورش و ایران تا ری‌توییت واکنش‌ها دراین‌باره و ری‌توییت موضع‌گیری‌های سخنگوی وزارت خارجه چین، ری‌توییت اخبار رسانه‌های چینی از قبیل گلوبال‌تایمز و حتی ری‌توییت نوشته کاربری ایرانی که ظاهرا به شوخی، با انتشار ویدئوی نوازندگی اعضای ارکستر ملی ایران از خانه‌هایشان، رهبر ارکستر را «پشمک» توصیف کرده بود! او توییت چینی‌زبان حسین امیرعبداللهیان در قدردانی از کمک‌های چین و انتقاد از آمریکا بابت تحریم‌ها، توییت علی قلی‌زاده، کارشناس ایرانی از ویدئوی دفاعش از کمک‌های چین در گفت‌وگو با بی‌بی‌سی فارسی و توییت وزارت خارجه روسیه در رد اتهامات علیه مسکو در زمینه کووید ۱۹ را در این مدت ری‌توییت کرده است؛ اما بیرون از توییتر فعالیت‌ها و تماس‌های او در این زمینه در ایران ادامه دارد.

چانگ هوا خارج از بحث کرونا در تعامل با رسانه‌ها عملکرد متفاوتی داشته است و رویکردی «سیاست‌مدارانه‌تر» اتخاذ کرده است. او که جانشین پانگ سن، سفیر چین در ایران در زمان وقوع حادثه نفت‌کش سانچی شده است، در گفت‌وگو با خبرنگاران به‌طورکلی درباره این موضوع به‌عنوان یکی از اتفاقات خبرساز بین ایران و چین، اظهار بی‌اطلاعی کرده است و البته به این ترتیب از موضع‌گیری درباره آن ماجرای پرحاشیه، جنجالی و غم‌بار خودداری کرده است.

کارشناسان روابط ایران و چین می‌گویند چین در سال‌های اخیر توجه بیشتری به خاورمیانه داشته است و به‌جز ماجراهای متعدد مربوط به ایران، در مسائلی مربوط به یمن نیز وارد می‌شود و به تعامل با طرفین و نقش‌آفرینی اقدام می‌کند. چانگ هوا که در این شرایط سفیر چین در ایران شده است، پنج دهه به‌عنوان نیروی وزارت خارجه چین در حوزه خاورمیانه فعال بوده است. در شرایط فعلی علاوه بر اهمیت خاورمیانه به‌طورکلی و ایران به‌طور خاص برای چین، این کشور نیز به‌عنوان یکی از قدرت‌های جهانی که دوست ایران به حساب می‌آید، جایگاه مهمی برای ایران دارد و شاید واکنش سریع وزارت خارجه به انتقادی که مقام وزارت بهداشت ایران به عملکرد چین داشت، آن هم در بستر چالش‌های ایران با آمریکا و نیز چین با آمریکا، از همین زاویه قابل‌تحلیل باشند. مقامات پکن در شرایط فعلی روابطشان توقع دارند ایران در اتهامات این‌چنینی همراهشان باشد و مقامات تهران نیز در شرایط فعلی و با فشارهایی که از سوی آمریکا و اروپا به ایران وارد می‌شوند، حاضر نیستند بر سر موضوع کووید ۱۹ با دوستانشان در پکن وارد چالشی این‌چنین شوند. نماینده در حال خروج مجلس دراین‌باره خطاب به وزارت خارجه گفته است مبارزه با آمریکا نباید به وابستگی به چین تبدیل شود. وابستگی یا نه، به نظر می‌رسد تقابل دو کشور با آمریکا فعلا برای دولت‌هایشان مهم‌تر از آن است که چالش‌های دیگر بین خود را بپذیرند.

چین پاداش ریسک‌هایش را می‌گیرد

ایرانی‌ها و نادوستی با چین

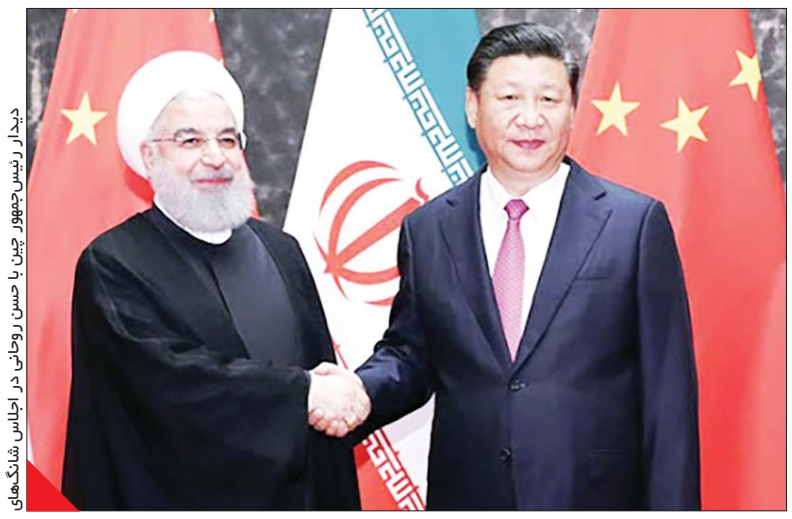

دیدار رئیس‌جمهور چین با حسن روحانی در اجلاس شانگ‌های

زینب اسماعیلی‌سیویری: برخی موضوعات در جامعه فعلی ایران، شبیه آتش زیر خاکستر است؛ تنها بهانه‌ای کافی است تا آتش از زیر خاکستر سر بزند و به شعله‌ای مهیب تبدیل شود. رابطه‌داشتن با برخی کشورها و رابطه‌نداشتن با برخی دیگر از کشورها و به طور عمومی موضوعات عمده دیپلماسی در جامعه ایران به چنین مثالی تبدیل شده است.

به سادگی چند توییت و ری‌توییت بین سخنگوی ستاد مقابله با کرونا و سفیر چین به بهانه‌ای برای ملی‌شدن بحث و سخن از غیرت ایرانی و... تبدیل می‌شود که البته پاسخ سفیر چین به بحث علمی که یک مقام دولتی ایران اعلام می‌کند، نشانه خامی او بود. اما چیزهای دیگری هم بود که موضوع را تندتر از قبل پیش برد، از واکنش سخنگوی وزارت خارجه ایران که گویی قرار بود کار را بهتر کند اما خیلی موفقیت‌آمیز نبود و موضع‌گیری برخی نهادهای نظامی و طرفداری برخی اصولگرایان از سفیر چین که آش چنین منازعه کلامی را شورتر از شور کرد.

سیل رگباری پاسخ اکانت‌های فیک و ناشناس به سفیر چین در ایران را هم که حتما باید جامعه‌شناسان و روان‌شناسان تحلیل کنند؛ البته اگر حوصله‌ای باقی مانده باشد برای تحلیل این رفتار تکراری غیراخلاقی مجازی.

جدال با شرق بهتر است یا غرب

در بین اقلیت هوشیار جامعه اغلب این بحث نافرجام وجود دارد که غرب بهتر است یا شرق و چرا ما به جای شرق به سمت غرب متمایل نمی‌شویم و... . موضوع آن‌قدر داغ است که حتی سفیر روسیه در ابتدای یک مصاحبه به من می‌گوید شما روزنامه «شرق» هستید اما غرب‌گرا هستید.

اگر بخواهیم به دور از این‌گونه برچسب‌زنی‌ها بحث را پی بگیریم بهتر آن است که برخی اصول را مرور کنیم.

هر کشوری روابط بین‌الملل خود را برحسب منافع ملی خود پی می‌گیرد و برای آن برنامه‌ریزی می‌کند. هر کشوری برنامه‌ای درازمدت برای یک یا دو دهه خود دارد در حوزه اقتصادی و سیاسی و بالطبع روابط بین‌الملل و طبق آن در ارتباط با کشورهای دیگر برنامه‌ریزی می‌کند.

تا اینجای بحث مربوط به شرایط یک کشور عادی است، کشوری با روابط عادی با منافع و مضار مشخص و... طبیعتا این برنامه‌ریزی زمانی که کشورها با مشکلاتی مانند تحریم مواجه باشند، دستخوش تکانه‌های بزرگ می‌شود.

رابطه ایران و چین نمادی از این وضعیت است، چین در حالی که ایران در دومین دور تحریم جدی خود به سر می‌برد، دست از رفاقت برنداشته و مانند دور پیش که در دولت محمود احمدی‌نژاد رقم خورد، تلاش کرده تا دوست دوران سخت باقی بماند. از خرید نفت گرفته تا فروش کالاهای متفاوت از پایین‌ترین کیفیت تا متوسط‌ترین آن. از انتقال پول تا بده‌بستان مالی در شرایط تحریم و بسته‌بودن سوییفت.

دوستی با رقیب بزرگ آمریکا

رابطه فعلی ایران و چین با دوران پیشین یک تفاوت بزرگ هم پیدا کرده است؛ چین فعلی در رقابت سخت اقتصادی با آمریکا قرار دارد و قدرت بزرگ اقتصادی جهان است. این را با توجه به آمارهای قبل می‌توان گفت و اکنون که ویروس کرونا، از ووهان به جهان رسید و گویی چینی‌ها جسته و جهان گرفتار آن شده، می‌تواند به مراتب این آمارها را تکان دهد.

دکتر بهزاد شاهنده، استاد دانشگاه که عمده دوران کاری خود بر موضوع چین متمرکز بوده، پیش‌تر در یادداشتی در «شرق» در مورد وضعیت این کشور نوشته بود «۴۰ سال پیش وقتی که چینی‌ها برنامه اصلاحات اقتصادی کشورشان را شروع کردند، تأکیدشان بر این بود که به اقتصادشان بها دهند و آن را تقویت کنند، اما اکنون در حال گذار از این مرحله هستند. این تصویر را می‌توان به زبان ارقام و اعداد نیز این گونه تشریح کرد: سال ۲۰۱۹ رقم تولید ناخالص داخلی چین، ۱۴ تریلیون دلار بود، درحالی‌که در همین سال تولید ناخالص داخلی ایالات متحده آمریکا ۱۸ تریلیون دلار شد. اگرچه این رقم مرتبط با تولید ناخالص داخلی اسمی است، اما وقتی آن را به تولید ناخالص داخلی غیراسمی خرد می‌کنیم (یعنی این رقم را در مورد معیاری مثل قدرت خرید خرد کنیم)، به مفاهیم معنادارتری می‌رسیم؛ قدرت خرید در چین ۲۷ تریلیون دلار است، درحالی‌که این رقم برای آمریکایی‌ها، ۱۸ تریلیون دلار است. همچنین سرانه اسمی چین، ۱۰ هزار دلار است، اما اگر آن را به معیار قدرت خرید خرد کنیم، رقم ۱۹ هزار دلار به دست می‌آید. درحالی‌که در کشورهای اروپایی و آمریکا، سرانه اسمی و غیراسمی با هم متفاوت نیست. در آمریکا این مبلغ (اسمی و غیراسمی) همان ۶۵ هزار دلار است».

بهانه‌های رفاقت

اما ایران و چین بهانه‌های زیادی برای رفاقت دارند؛ از سابقه مشترک سالانه‌ای که آنها را در مسیر جاده ابریشم با یکدیگر هم‌منفعت می‌کرده است تا توافق در سطح سران دو کشور برای انعقاد قراردادهای ۲۵ساله همکاری دو کشور. در دوران جدید، برجام و همکاری چین با ایران در صورت وجود توافق یا عدم پایبندی اروپایی‌ها، چه با اینستکس و چه با هر سازوکار مالی دیگر، همچنین نقش چین در بازسازی رآکتور اراک یا سرمایه‌گذاری و مشارکت چینی‌ها در توسعه بندر چابهار و...، همه و همه موضوعاتی است که نمی‌توان نادیده گرفت. درحالی‌که خریداران نفت ایران از سوی آمریکا تحریم شده‌اند، چین همچنان به خرید نفت از ایران ادامه می‌دهد؛ اگرچه این خرید و فروش به صورت علنی نیست، اما چین از طریق بانک‌هایی در نقاط نه‌چندان در دسترس، تبادل مالی با ایران را ادامه می‌دهد. به همه اینها می‌توان افزود که «ایران علاوه بر نفت، بخشی از سنگ‌آهن و فولاد چین را نیز تأمین می‌کند و چین نیز در بخش زیرساخت و تکنولوژی به ایران کمک می‌کند و می‌توان به ایستگاه متروی تجریش که به کمک چینی‌ها احداث شده است، اشاره کرد که بزرگ‌ترین ایستگاه مترو در خاورمیانه است. توسعه دو میدان نفتی آزادگان و یادآوران، از دیگر پروژه‌های همکاری میان دو کشور است. در صنعت خودرو نیز سرمایه‌گذاری‌هایی از سوی چینی‌ها در ایران انجام شده است؛ دو کمپانی MVM و Chery سالانه ۳۰۰ هزار خودروی چینی در ایران به فروش می‌رسانند. پس از سایپا و ایران‌خودرو، این شرکت‌های چینی سومین فروشنده بزرگ خودرو در ایران محسوب می‌شوند» (اسپوتنیک). پرواضح است که چینی‌ها در برنامه خود، حضور در منطقه خاورمیانه را در اولویت قرار داده‌اند؛ این را می‌توان از سفرهای متعدد اخیر مقامات مرتبط در وزارت خارجه این کشور به ایران دید؛ از تلاش آنها برای اطلاع‌یابی از وضعیت سوریه، یمن و مسائل متنوع و متعدد خاورمیانه.

همین نگاه موجب می‌شود چین به همراه ایران و روسیه دی‌ماه گذشته در دریای عمان مانور مشترک نظامی انجام می‌دهد. دکتر شاهنده همان زمان در تحلیلی برای «شرق» نوشت: «اگرچه حضور در مانور نظامی حرکتی سمبلیک است، اما باید تأکید کنم که رابطه چین و روسیه در این سطح کم‌سابقه بوده و این دو کشور بر اساس منافع ملی خود در حال نزدیک‌ترشدن به هم هستند. حضور در آب‌های نیلگون یا دریاهای دورتر یا به عبارتی فراتر از مرزها نشان‌دهنده قدرت‌گرفتن چین در عرصه بین‌المللی است؛ به تعبیر خودشان فراتر از مرزها بروید، آن‌قدر که ساحل خودتان دیده نشود».

دستی که زیر ساطور است

اکنون ما، چین و غرب و این بحث بی‌پایان که یک روز با روسیه و یک روز با چین شروع می‌شود. نباید از نظر دور داشت تا زمانی که ایران زیر بار تحریم یک قدرت بزرگ مانند آمریکاست و این تحریم دسترسی به تجهیزات پزشکی، دارو، مواد غذایی و هرگونه تراکنش بانکی را با مشکل مواجه کرده، مجبور به لغزیدن به آن سوی کره جغرافیاست. برخی شنیده‌ها حاکی از آن است که البته به سفیر چین در ایران واکنشی نشان داده شده، اما نباید از این غافل شد که دستگاه دیپلماسی مجبور به حفظ رابطه با کشوری است که این سطح تعامل را با آن دارد. بدقولی‌های چین در برخی از پروژه‌ها، تأخیرها یا تعلل‌ها تا نتیجه‌گرفتن برخی مسائل سیاسی، حتما ازیادرفتنی نیست، اما راه برون‌رفت از این وضعیت، تعامل گسترده با همه کشورهاست. زمانی که رابطه ایران با بسیاری از کشورها به بهانه تحریم با مشکل مواجه است، مجبور به تعامل با همان گزینه‌ای است که وجود دارد. تنها نکته مثبت در این بین، آن است که کشوری که با آن در ارتباط هستیم، با وجود انتقادهای فراوان به سیستم سیاسی‌اش، از وضعیت اقتصادی خوبی برخوردار و مشتاق تعامل با ایران است. در هر حال، چین فعلی در رابطه با ایران پاداش ریسک‌های سیاسی‌اش را می‌گیرد و تنها بازرگانان ایرانی هستند که با واردکردن اجناسی باکیفیت‌تر از بازار متنوع این کشور می‌توانند به تغییر چهره این کشور در ایران کمک کنند. در غیر این صورت، با داشتن بیشترین تراز تجاری نیز ایرانی‌ها از اینکه زیر بسیاری از کالاهای مورد استفاده‌شان نوشته شده باشد «made in china» حال خوشی را تجربه نمی‌کنند. البته هنوز مشخص نیست بعد از گذر از دوران سخت کرونا، دیگر مردم جهان به این لیبل زیر اغلب کالاهایشان چه واکنشی نشان می‌دهند.

کوتاه از دیپلماسی

کره جنوبی به‌دنبال تراکنش‌های بشردوستانه با ایران در پی شیوع ویروس کرونا

● **ایسنا:** یک مقام ارشد وزارت خارجه کره جنوبی اعلام کرد کشورش قرار است در پی شیوع ویروس کووید ۱۹ و بدون نقض تحریم‌های آمریکا تراکنش‌های بشردوستانه با ایران انجام دهد. به گزارش خبرگزاری یونهاپ، این مقام ارشد وزارت خارجه کره جنوبی که نخواست نامش فاش شود، روز جمعه اعلام کرد این کشور با دریافت یک مجوز خاص موافقت آمریکا برای تداوم صادرات کالاهای بشردوستانه به ایران را دریافت کرده است. این کشور «مجوز عمومی شماره ۸» را دوشنبه از آمریکا دریافت کرده است. این مجوز کره جنوبی را مجاز می‌کند تراکنش‌های مالی مرتبط با کالای بشردوستانه بخصوصی را با بانک مرکزی ایران (که تحت تحریم آمریکاست) انجام دهد. این مقام همچنین اعلام کرد کشورش به‌جز این راهکار می‌کوشد با استفاده از کانال مالی سوئیس و انجام تراکنش با یک بانک ایرانی که تحت تحریم‌های آمریکا قرار نگرفته، به صدور کالاهای بشردوستانه به ایران بپردازد. او همچنین در انتها افزود که احتمالا صدور این کالاهای بشردوستانه به ایران از ماه آینده آغاز شود.

همکاری یونیدو و ایران در مدیریت پسماندهای پزشکی کرونا

● **ایسنا:** سفیر و نماینده دائم ایران نزد سازمان‌های بین‌المللی، از تصمیم سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (یونیدو) برای تدوین و اجرای پروژه‌ای در حوزه مدیریت پسماندهای پزشکی کرونا در ایران به شیوه‌ای ایمن و سازگار با محیط زیست در برخی بیمارستان‌ها، پس از مذاکره با مدیرکل یونیدو و سفیر و نماینده دائم چین در وین خبر داد. کاظم غریب‌آبادی افزود: هزینه اجرای این پروژه که به‌صورت سه‌جانبه میان یونیدو، چین و ایران اجرا خواهد شد و طرح مفهومی آن نیز که به وزارت بهداشت ارائه شده است، افزون بر یک میلیون یورو است که تماما از سوی یونیدو و چین تأمین می‌شود. وی افزود: این طرح، شامل تأمین و خرید تجهیزات پیشرفته مربوطه نیز می‌شود.

استقبال ایران از معرفی الکاظمی به‌عنوان نخست‌وزیر جدید عراق

● **ایلنا:** سخنگوی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران از معرفی مصطفی عبداللطیف الکاظمی به‌عنوان نخست‌وزیر جدید عراق استقبال کرد. سیدعباس موسوی گفت: جمهوری اسلامی ایران همواره از استقلال، حاکمیت ملی، یکپارچگی ارضی و ثبات سیاسی در کشور عراق حمایت کرده و اتفاق نظر تمامی جریان‌های سیاسی عراق از طریق روندهای دموکراتیک را تنها مسیر برای حل‌وفصل مسالمت‌آمیز اختلاف‌ها می‌داند؛ ازهمین‌رو جمهوری اسلامی ایران از توافق امروز گروه‌های سیاسی در عراق که نتیجه آن معرفی آقای مصطفی کاظمی به‌عنوان نخست‌وزیر جدید بود، استقبال می‌کند و آن را گامی صحیح در مسیری درست می‌داند. سخنگوی وزارت امور خارجه افزود: جمهوری اسلامی ایران ضمن آرزوی موفقیت برای آقای مصطفی الکاظمی، امیدوار است ایشان در مأموریت تشکیل دولت جدید در این کشور برای تأمین خواسته‌های مردم و مرجعیت عالی دینی در عراق و ایجاد یک عراق باثبات و یکپارچه و برخوردار از جایگاه مهم در سطوح منطقه‌ای و بین‌المللی موفق باشد. سخنگوی دستگاه دیپلماسی ایران همچنین گفت: بدون تردید همسویی و همدلی همه طوایف مختلف عراقی و تمامی گروه‌های سیاسی و شخصیت‌های برجسته عراقی، از جمله جناب آقای عدنان الزرفی، در نیل به این هدف مهم و ادامه مسیر تأثیرگذار بوده و هست. موسوی گفت: جمهوری اسلامی ایران مانند گذشته آمادگی کامل خود را برای همکاری با دولت عراق به‌منظور عبور آن کشور از مشکلات و رسیدن به اهداف عالی مردم و مرجعیت عراق اعلام می‌کند.

گفت‌وگوی تلفنی ظریف و همتای ارمنی‌اش درباره کووید ۱۹

● **ایسنا:** وزیر امور خارجه ارمنستان در تماسی تلفنی با محمدجواد ظریف، از همبستگی ایران با کشورش قدردانی کرد. زهراب مناتساکانیان، روز پنجشنبه در توییتی نوشت: گفت‌وگویی تلفنی با همتایم، محمدجواد ظریف، وزیر خارجه ایران داشتم. همکاری‌ها میان ارمنستان و ایران در زمینه مقابله با کووید ۱۹ را بررسی کردیم. او در ادامه توییت نوشت: از حمایت و همبستگی‌ای که ظریف از سوی دولتش ابراز کرده، عمیقا قدردانی می‌کنم. محمدجواد ظریف همچنین در تماس تلفنی روز گذشته خود با همتای ارمنی‌اش از آمادگی کشورمان برای انتقال تجربیات جمهوری اسلامی ایران در حوزه مقابله با ویروس کووید ۱۹ به ارمنستان خبر داد.